

Resignation.

Braun, Wilhelm von,

81 A Br.

BRAUN, W. A. D. v.
RESIGNATION

Att. L.
(Br)

1892

Vit. Sn.
(B.)

RESIGNATION

af

WILHELM von BRAUN.

Jag däre älskat — jag ock — en gång
Och höjde tappert min kärleks-sång;
Men jag blef slagen med hast ur brädet,
Och det blef ändan på hela qvädet,
Ack till min mö stod så fast min lit,
Jag trodde korpen långt förr bli hvit,
Än henne kall för den dumma låga,
Som var min vällust och blef min plåga.
Men hennes hjerta, det var så stort
Var ej för en, men för många gjordt.
Det rymligt var som S:t Petri Kyrka
Och alla sekter der fingo dyrka —
Ett ledigt altar jag äfven fann —
Mitt offer mottogs och klart det brann
Samt steg i hvirflar mot etherns ljusning
Och allt var tränad och glöd och tjusning.
Hon på eröfringar sig förstod — —
Hon kunde värma ett manligt blod.
Med minsta ynnest hon visste ockra —
Och sjelfva gallan hon kunde sockra —
I hennes öga ett ettvas låg
Som allting tände, ehvart det såg.
Att jag tog eld var ju ingen under,
Ty då för tiden var jag ett tunder.

Hur det gick till endast Herren vet
Men sannt det är, att jag blef poet,
Ty allt jag såg från en galen sida
Och allt var godt uti verlden vida.
En annan sol uppå fästet red,
En annan måne såg gråtmild ned,
Helt andra stjernor mig blickar sände
Och skön var jorden förutan ände;
Ej fans så naket ett ensamt berg,
Som jag ej klädde i diktens färg.
I tanken reste jag der vår koja,
Ej kärlek trifies der menn'skor stoja.
I hvarje like jag såg en vän
Och älskad trodde jag mig igen.
Jag Edens dagar tillbaka drömde
Och skaldebägarn så flitigt tömde,
Att yr i mössan jag nästan blef
Men rim jag smidde och vers jag skref
Till henne, henne den tjusarinnan,
Det englabarnet den huldgudinnan.
Hvad språket hade af granna ord,
Det blef en rätt uppå hennes bord,
Hvad hög lycksalighet se'n jag rönte
När med en kyss hon min platthet lönte
Och mig nämde vid säta namn
Och ömt mig sträckte sin hulda famn
Med vattnad blick med en suck vältalig.
O! du min dårskap, du dock var salig,
Jag kan, jag vill icke ångra dig
Min högsta lycka du skänkt åt mig,
Men — lyrans toner bli allt för veka
Och jag förglömmar att jag skall leka,

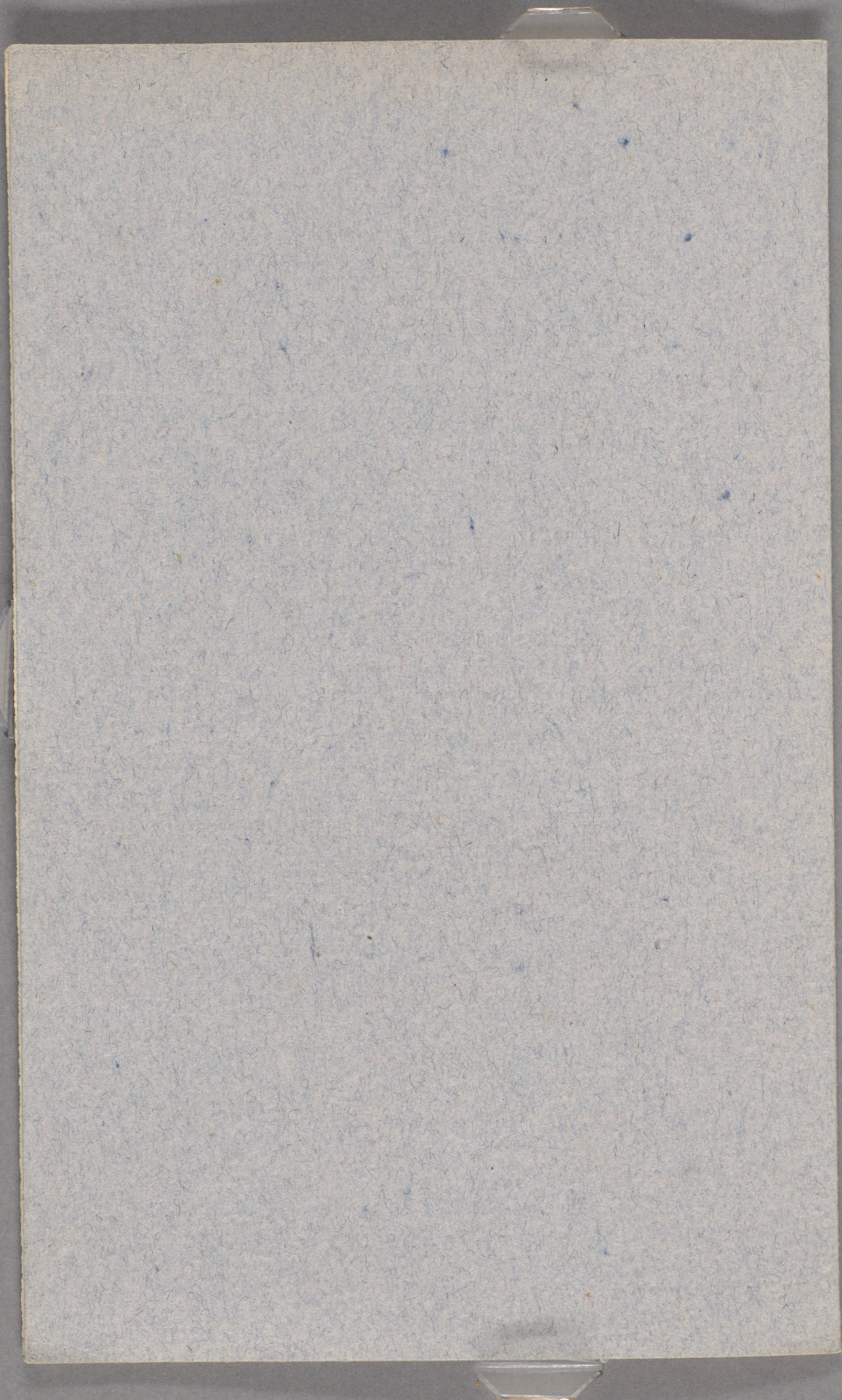
Nå — hennes kärlek i frossa dog
Och jag på prosa mig åter slog
Jag såg hur dikten allting förstorat
Och huru litet, som jag förlorat.
I början kostade det väl på
Att om sin himmel bedragen stå,
Med hennes eder ännu i minnet,
Med hennes skönhet ännu för sinnet.
Men gudskelof — det är nu förbi
Med både kärlek och poesi!
Ej till mitt hjerta går mer en nyckel,
Jag varit redskap för kvinnogyckel
Men blir det aldrig i tiden mer,
Steg äfven Venus från himlen ner.
För stora hjertan jag se'n mig aktat,
Ty jag förnära har dem betraktat.
Med min rival jag dock ömkan har,
Den lärospånen står honom qvar.
Han i sin ordning väl bort får träda
Ej töfvar länge för'n han får qvada:
Jag dåre älskat — jag ock — en gång —
Men denna glädje blef icke lång —,
Ty jag blef slagen med fart ur brädet
Och det blef ändan på hela qvådet.

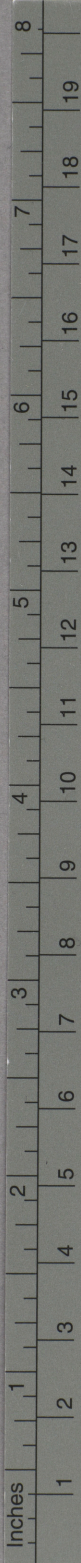

Och det blev ändan på hela gäddan.
 Ty jag blev stigen med fört av bräddan
 Men denna gläde blev icke lång —
 Jag dars älsket — jag och — en gång —
 På förtan länge för en han för godhet.
 Han i sin ordning vil best för tröden
 Den tillståndet var honom gynn.
 Med min vrod jag dock älsket han,
 Ty jag förtan var den besthet.
 För stora ghetan jag så en vildhet,
 Som vären i ans från hunden var.
 Men där det aldrig i tiden var,
 Jag varit velskap för gemenskap.
 På till mitt förtan var en nyckel,
 Med både kärlek och poesi!
 Men gudskef — det är en förtan
 Med hannes skänket öm för sinnet.
 Med hannes edert ämne i ämnet.
 All om sin kunnal bedragen var,
 I början kostade det väl på
 Och hant lida, som jag förtan.
 Jag sag har dåttan allting förtan
 Och jag på prosa mig där slog
 Nu — hannes kärlek i hessan dog

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

